olyó évi augusztus 30-án d. u. 4
ónapos korában, 8 napig tartott
vedése után, agy-szélhüdésben tör-
elhunytát. Földi részei, folyó évi
1-én d. u. 5 órakor fognak nagy-
1176. számu házban lévő laka-
hatvanutczai ref. sirkertben örök
tétetni. Mely gyászos alkalomra
s a résztvevő közönséget bánatos
ivjuk. Debreczen, 1874. augusztus
y Pál és nőm Tiszay Mária.

lekes tolvaj. Valami suhancznak
dve, hogy a vasuti kocsikból a
lopdossa, de tegnap este meg-
szemtanuk előtt csufosan kisér-

n helybeli iparosokat, kik vidéki
zoktak járni, sokat háborgatják
az ottani hatóságok, ugy hogy
ósági bizonyitványnyal kellett ma-
ellátni, hogy ott a további zakla-
ne legyenek téve.

vásárunk mai napján nyilvánithat-
zrevételünket, melyszerint a ter-
tal a közelebbi mult országos vá-
ől hétre tetemesen növekedik. Ma
nagyobb volt a behozatal, mint a
s ma már köles is bőven volt lát-
dók eleintén nagy árt kértek, mig
ők két forinttal is hanyatlott köb-
zánál; átalában lefelé hangoltatott
mény ára, mindazáltal a szállás
sak 10—20 krig jegyezhető, neve-
zta sulyos őszbuza 10.20—60 kr,
buza 8.90—10 ft, kétsz. 7.60—
—7.40 kr, árpa 5.10—60 kr, zab
tengeri 9.10—20 kr, köles 10.40—
repcze 3.60—70 kr, zsák kolompér

apszámosok közül ma két embert
kik állomási helyökön nagy vere-
ek elő, de csak egy ember sérült

A „Debreczen“
eredeti
ANTAVIRATA.

olozsvár, aug. 31. Az or-
árválasztmányba Debreczenből
gválasztattak: Oláh Károly,
zen“ szerkesztője, Simonffy
itány. — A dalárdaközgyülés
Debreczenből igért karnagyi

olozsvár, aug. 31. A dalár-
lkalmával dicsérő okmányt
hódmezővásárhelyi és kecske-
dák. — Az összelőadás nagy-
erült.

udapest, aug. 31. A gömöri
a teljesen kiépült; a tiszolczi
talos bejárása megtörtént, s
dben találtatott. A vonal no-
megnyilik.

si értéktőzsde. (Távirati tudósitás,
üst 104 ft. cs. kir. arany 5 ft
eonarany 8 ft 82 kr.

szerkesztő s kiadótulajdonos:
ÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
MARI KÁROLY.

yilttér.*)

Nyilatkozat.

breczen“ 156-dik számában való-
entő az a vakmerőség, a melylyel
tébolyodottat a közönség elétár-
gonoszabb ámitás. Ennek ellené-
tnom kell csudálkozásomat a felett,
zott valami gyógykezelő orvos, ki,
y alapos okra épitene, vagy té-
om fizisait megjelelné, felettem
és a tébolydába leendő mielőbbi
nat javaslatba hozni nem átal-

szem, a logika ellen nem vétek,
hogy az maga a rosz akarattól
olyodott, ki a nem tébolyodottat,
zélből, tébolyodottá akarná tenni.
az isten engem sulyosan megláto-
halál szele némely tagjaimat érin-
v, — s hogy a halál szele ellen
yógykezelő orvos sincs assekurálva,
— de elvégre ezen halál szele el-
n érintvén: — ki birom még
n önző rágalmazók ellen: „hát-
garakkal rendelkezem én
mmal.“
ebreczen, 1874. aug. 30.

Nagy Lajos.
h. ügyvéd.

rovatban közlöttekért nem vállal
a Szerk.

rection (Untere Donauzeile Heinrichsches Haus
II. Stock) einzureichen.
Das Vadium ist wenigstens um einen Tag
früher gegen Quittung bei unserer Hauptcassa zu
übergeben, welche zugleich die Einzahlung auf
dem Couvert des Offertes bestättigen wird.
Diese Bestättigung ist, damit das Offert
berücksichtigt werde notwendig, da ohne erleg-
ten Vadium die eingereichten Offerte als nicht
eingesendet betrachtet werden.
Budapest den 25-ten aug. 1874.
Die General-Direction.
Nachdruck wird nicht honorirt.
487 1—

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivataloknál utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás.

A „Debreczen“-re szeptemb. 1-től előfizethetni: egy hóra egy forinttal, két hóra: september-októberre 1 frt 70 kr, évnegyedre 2 frt 50 kr, septembertől deczember végéig 4 hóra: 3 frt 40 krral.

A „Debreczen“ kiadó-hivatala.

Gyökeres reformot kérünk!

⁂ Minden zugoly tele van a hirrel, hogy Ghyczy pénzügyminiszter nagy mérvü megtakaritásokat fog eszközölni az ügyérségéhez tartozó körökben. El is kezdte a reformálást oly formán, hogy hivatali személyzetének számát leebb szállitotta, söt ugy hallik, hogy e dicséretes müveletet tovább is fogja folytatni.

Nagyon szép e törekvés, s az iránt lehetetlen legnagyobb elismerésünket nem nyilvánitani. Azonban egy baj van. — Ghyczy példáját nem követi a többi miniszter. Egyik sem igyekszik azon, hogy irodájának felesleges és hasznavehetlen tagjait bocsássa azon pályára, a melyen talán több hasznát venné az emberiség. Ghyczy igen jól kezdte az ujitást, mert felülről inditotta utnak a kivetni valókat. Reméljük, hogy ez uton tovább haladva, betekint még a pénzügyigazgatóságok termeibe is, s takarékossági szempontból szélnek ereszti azokat, kik nélkül a pénzügyminiszterség tisztességes módon megélhet.

Tagadhatlan, hogy a vidéken a pénzügyérségnek sok olyan közege van, mely inkább árt az ügynek, mint használ. Gondoljon vissza csak Ghyczy azon irtóztató kegyetlenségekre, melyek az ő közegei által a haza minden vidékén az adóbehajtás körül elkövettettek. Ha maga állitaná, akkor is bajos volna elhinni, hogy az oly eljárásra ő adta volna ki az utasitást. Hanem inkább azt hiszszük, hogy ezek az emberek, kiket a rosz akarat sem számithat a társadalom müvelt osztályához, visszaélést követtek el a pénzügyminiszter egykor jó hangzásu nevének tág köpönyege alatt.

De más baj is van még. Azt veszszük észre, hogy a kormány körében az ily „megtakaritások“ az igazság és a közérdek rovására történnek.

Világért sem szeretnénk félreértetni. Megmondjuk azért őszintén, hova czélozunk a fentebbi véleménynyel?

Ugy vettük észre a közelebbi kinevezésekből, hogy a kormány nem meri egészen elbocsátani volt hivatalnokait. Azt ugyan megtette, hogy a központban nehány alantas hivatalnokot felmentett állásától, de bizony azokat egyre-másra nevezgeti ki másfele, akár nagyobb, akár kisebb hivatal legyen üresedésben. A példáért nem kellene messze mennünk.

Ez eljárás pedig igen feltünő kivált a vidéken. Mert mi türés-tagadás benne, ugy tünik ez fel, mint mikor Bach és Schmerling küldte egyik-másik vidék nyakára az embereket, azzal a különbséggel, hogy most nem Császlauból, hanem Budapestről szállitják a nagy reményü hivatalnokokat.

Mintha nem volna meg minden vidéknek a maga embere, ki utójára is több népszerüséggel bir, mint az, ki miniszteri kegyből pottyant hivatalába.

Toldozás-foldozás tehát még az eddigi eljárás, mely bajosan vezet a kivánt czélhoz. Mi gyökeres ujitást óhajtunk!

Óhajtjuk, hogy ily dolgokban a kormány egyöntetüen s egyetértve járjon el. Ne az embert, hanem az ügyet nézze.

Aztán meg vetkezzék le már valahára azt a rosz szokást, hogy csak a krajczároknál gazdálkodnak, s a milliókat könnyelmüen pazarolják. Nem helytelenitjük mi az előbbit, hanem igenis kárhoztatjuk az utóbbit.

Mindkettőnek együtt kellene járni.

Átalában véve, ha valami czélt akarunk elérni, müködjünk ugy, hogy azt egészen elérjük, a félmunka kevéssel több, mint a — semmittevés.

Hadd lássuk tehát a kormány körében azt a gyökeres reformot!

— **Sámsom községe** e napokban tartott gyülést a törvényhatóságok kikerekitése ügyében. Nevezett község azon megállapodásának adott kifejezést, hogy a legszivesebb készséggel csatlakozik a tervben levő Debreczenmegyéhez, melynek természetesen Debreczen várossát óhajtja központjául.

Kivánatos volna, hogy a környékbeli helységek és városok is minél hamarabb nyilatkoznának e tekintetben.

Jegyezzük meg jól. Nem az alakitandó megye nevének meghatározása itt a főkérdés. Hanem az, hogy e vidék érdekeinek megfelelőleg szedjük össze magunkat. A többi magától következik.

Ha meglesz a gyermek, akkor könnyü már annak nevet adni.

— **Egy derék főpap elhunytáról** veszszük a szomoru hirt. Pankovics István ungvári püspök nincs többé. Augusztus 29-én délután 3¼ órakor adta ki jó lelkét. A megboldogult halála bizonyára széles körben kelti fel a részvétet. Mint főpap és mint ember egyiránt kitünő lelkülettel birt ő. Sok érdeme van a magyar nyelv körül is, hisz ő volt az, a ki azon törekedett, hogy a Magyarországon lakó oroszok magyar nyelven tartsák istenitiszteletöket. S e tekintetben uttörő is volt. Jótékonysága nem fogyott ki soha. Áldás hamvaira!

— **Aradon is vannak** már nazarénusok, s közülök nehányan kérvényt intéztek a városhoz, hogy miután ők sem temetésnél, sem keresztelésnél papot nem türnek, engedtessék meg nekik saját körükben vezetni az anyakönyvet.

— **A gőzhajótársulat.** A „Magyar Politika“ a következőket közli: „Nehány pesti lap hozza azon talán jóhiszemü, de téves, talán tendencziózus hirt, hogy a cs. kir. sz. dunagőzhajózási társulat Óbudán levő hajógyárát Bécsbe áttenni szándékozik; a mi tagadhatlanul nem csekély csapás volna a fővárosra nézve, mert e hajógyár Budapest legérdekesebb nevezetességei egyike és sok ezer munkásnak ad kenyeret s pár milliót forgat évenkint. Azonban értesülésünk szerint a dolog ellenkezőleg áll. A dunagőzhajózási társulat nemcsak nem óhajtja telepitvényét Bécsbe áttenni, hanem azt állandóan akarja megalapitani Budán: és igy azon ó-budai szigetet, melyet eddig bérben bir s melyre több millója van beruházva, örökáron megvenni szándékozik és eziránt már ajánlatot is tőn a pénzügyminiszternek; (a sziget az ó-budai korona-uradalomhoz tartozik.) Annyi igaz, hogy azon esetre, ha egyáltalán nem sikerülne méltányos föltételek mellett megszerezni e tulajdonjogot; a társulat másfelé is, névszerint a Bécs melletti Fischamendre veté szemeit. Azonban ámbár a pénzügyminiszter ur, hihetőleg nagyobbszerü gondjai által elfoglaltan, még nem válaszolt a társulat ajánlatára: okunk van hinni, hogy a kormány és társulat közt létrejövend oly egyezség, melynél fogva a nagy gyártelep is megmaradand és a kincstár is illő vételárral fog gyarapodni.

— **Az igazságügyérnek** már kezében van a büntető törvénykönyvi javaslatra a király előleges jóváhagyása. A „Hon“ igen helyesen sürgeti a minisztert, hogy ama javaslatot bocsássa minél előbb világ elé!

A vetőmagról.

A földmivelést okszerüen kezelő gazdák már kezdenek őszvetés alá szántani, s ezt kivált a nagy birtokosok tehetik több fordára osztott birtokaikon, tehetik a kis birtokosok is ugarolva mivelt földeiken; mindenik esetben a tapasztalás eljárásuk helyességét igazolja.

De az utóbbi évtizedekben gyakran országszerte hangzik a panasz, hogy az őszvetések a tél különböző viszonyai miatt majd megritkulnak, majd egészen kivesznek, — ha már az egér és féreg pusztitásán keresztül hatolva megmaradtak is; ellenben némely szakértelemmel vezetett gazdaságban ily eset nem igen fordul elő. Mi lehet ennek az oka?

E kérdésre röviden csak azt kell felelnünk: nagy részben a vetőmag nem jó.

Mióta hazánkban a vasutak által megindult a terménykereskedés, — mióta a termény annak sulya szerint becsültetik, azóta termesztőink arra törekszenek, hogy minél sulyosabb terménynyel álljanak piaczra. Már pedig azt ismét tudjuk, hogy sulyos terményt akkor nyerünk, ha azt nem hagyjuk nagyon elérni.

E körülmény folytán aztán a termesztők nagy része annyira tulságba ment, hogy buzáját csaknem felezöld, éretlen állapotában vágja és vágatja le. E termény bár táplálékul alkalmas, vetőmagul nem lehet az jó.

Nem jó pedig azért, mert még a csiraerő nem fejlődhetett benne ki annyira, hogy életképes és az idő viszonyaival daczoló erős gyökereket neveljen; ezek habár hoznak is satnya csirát, — majd a soká tartó esőzésekben eluyálkásodnak, majd a kemény fagyok dermesztő erejétől elszaggatva vagy élettelenné téve megsemmisülnek; mig ellenben az imitt-amott érettebb szemek gyökei az idővel daczolván, megmaradnak.

Mint az állatéletet tenyésztő képesség, csak kifejlett erejü tenyész állatok által tartathatik fen: ugy a növényélet fentartására okvetlen szükséges, hogy szaporitásul csak kellően — de nem tul — érett magot használjunk.

E szerint bizonyos, hogy ha valamely buza, rozs tápanyagul elég jó is, mint sulyos termény; vetni annál kevésbé alkalmas, minél éretlenebb állapotában vágatott le.

Jó vetőmag az, mely minél nagyobbá fejlődött egyenlő szemeket mutat, melynek jó érettsége kitünik a buzánál annak fakó-pirossága által, — a rozsnál annak inkább szőke, mint zöldszinével.

Minthogy már most kis birtokosaink nagy része vetőmagot vásárol: a vetőmag megválasztására nézve fentebbi ismertetés közrebocsátásával a jövő évi termény és közvagyon emelésére vélek hasznos szolgálatot tenni.

T.

Vidéki élet.

Nagy-Károly, augusztus 26.

„A nagy károlyi függetlenségi kör“ tegnap kettős ünnepet ült. Az első, mely magasztosságánál és kegyeletességénél fogva minden becsületes magyar előtt szent, Lajos napja volt, hazánk legnagyobb fiának Kossuth Lajosnak névnapja. Megültük azt kellő kegyelettel, de egyszersmind el nem tagadható bánattal, s különösen azon forró óhajjal; vajha a magyarok istene őt mint szabad magyart vezérelné minél előbb vissza a szabad Magyarországba!

Imaszerüek tisztelt elnökünk beszédében azon szavak, melyekben hazánk védszellemének, Kossuth Lajosnak állandó egésséget és jólétet kivánt, s különösen azon szerencsét, hogy vajha minél előbb üdvözölhetnők őt számos tisztelője s magyar hivei élén. A legnagyobb tetszéssel fogadtattak ez elnöki őszinte szavak, s különösen azon inditvány, miszerint Kossuth Lajoshoz, mint körünk tiszteletbeli elnökéhez, üdvözlő levél intéztessék ezen névnap alkalmával.

A másik ünnepre okot adott Dapsy Hámos Clementin urhölgy szép s lánglélekre következtető levele, melylyel egy „Függetlenség“ jelszóval diszitett gyönyörü zászlószalag kiséretében lepte meg körünket azon találó óhajával: miszerint zászlónkra Lajos napján, mint nemzeti ünnepnapon füzzük a szalagot, mi ünnepélyesen meg is történt s pedig átalános lelkesedés között.

Ezen ünnepély kifogástalan lefolyása után elnökünk inditványára igen kedélyes s minden mesterkéltségtől ment összejövetelt tartottunk, melyben az első poharat szivből fakadt szavakkal elnökünk Novák Gusztáv nemzetünk mártirjára s nemtőjére emelé, az azután következő toasztokban az egyes tagok éltették Madarász József, László Imre, Simonyi Ernő, Csávolszky Lajos képviselő urakat, mint függetlenségi pártunk jeleseit. Végül az elnök Oláh Károlyt, „Debreczen“ szerkesztőségét, a függetlenségi elv bátor harczosait melegen éltette, s a jelen volt tagtársakat hasonló erős kitartásra buzditotta.

Ekép ünnepeltük mi meg szent elveinkből egy hajszálnyit sem engedő egyének — e nemzeti ünnepet!

Veres Lajos
főjegyző

— **Spanyolország** bécsi követe De Mazo megérkezett oda, de megbizási okiratát, mivel a fejedelem és a külügyér Bécsből távol vannak, még mindezideig be nem mutathatá. Azonban valószinü, hogy ha a külügyér, miként tegnapi lapunkban jelezve van, Bécsbe visszatért, a bemutatás meg fog történni. Az osztrák-magyar spanyolországi követ gróf Ludolfnak, ki megbizó okiratát Párisban várja, a külügyér Bécsbe érkezése után, azonnal el fog küldetni meghatalmazása. Gróf Ludolf együtt szándékozik a német követtel gr. Hatzfelddel indulni, hogy Madridban egyszerre mutathassák be meghatalmazásaikat. Azon hir, mintha az Oroszország és Osztrák-Magyarország közt létező jó viszony a spanyolkormánynak ez utóbbi által lett elösmerése miatt meglazult volna, merőben alaptalan, mert a pétervári kabinetnek, habár még ezideig késlekedett is a Serrano kormányát elösmerni: eszeágában sincs a más hatalmasságok eljárásáért neheztelni.

Ausztria.

Ágyuverseny tartatott legközelebb Bécsujhely közelében, az osztrák nyolcz fontos és a porosz Krupp féle ágyukkal. Az első, miként tudva van, bronzból készül, és elől töltetik; az utóbbi pedig aczélból öntetik és hátul kell tölteni. A verseny alkalmával jelen volt főherczegek, tábornokok, ugy a belföldi, mint a külföldi alsóbb rangu tisztek egyhangulag elösmerték a Krupp-féle ágyunak rendkivüli előnyét. Ez ágyukkal 2000 lövés történt három különböző távlatból. Először lőttek 2000, másodszor 3000, és harmadszor 5000 lépésről. A siker mindhárom esetben rendkivüli volt és sokszorosan tulhaladta az osztrák bronz ágyukat. Az 5000 lépésnyi távlatból a nyolcz fontos bronz ágyuk semmi jelentékeny hatást nem okoztak, mig a Krupp-féle ágyuk valóságos özönnel öntötték el a deszkákat. 40 lövés közzül 14 egyenes czéllövést eszközölt, ami 178 rótapárt (egy pár négy ember) tett volna harczképtelenné.

A második távlatból (3000 lépés) szintén igen kevéssel lőtt a 8 fontos jobban, mint az első távlatból, sikerét pedig a Krupp-félék tiztizszeresen felülhaladták.

A harmadik távlatból (2000 lépés,) annyira előnyben állanak a Krupp-féle ágyuk, hogy össze sem hasonlithatók.

Az osztrák-magyar hadseregnek ilynemü ágyukkal ellátása, miként beszélik, 20—25 millió forintot igényelne.

Midőn a czéllövésnek vége lett, a bizottság, mely véleményadásra volt hivatva, összeült, s azt véleményezé, hogy a Krupp-ágyu előnye a fémkeverésben s más olynemü tulajdonságban rejlik, mely a Krupp-ház szellemi tulajdonát képezi, s igy tehát az „gyári titok.“ A próbalövésen jelen volt a Krupp-háznak egy képviselője is, kit a bizottság midőn arra kért, hogy azon esetben, ha a szükséglendő aczélágyuk fele náluk megrendeltetnék, nem lenne-e a Krupp-ház hajlandó a gyártás titkába nehány bizalmi férfiut beavatni, azt felelte, hogy ily engedménybe a Krupp-ház semmi feltétel alatt bele nem egyezik, „inkább egyetlen ágyut sem szolgáltatunk, semhogy üzleti titkunkat eláruljuk.“

A bizottság tagjai most jelentést fognak késziteni a próbalövésekről, melyek egyenesen a hadügyminiszteriumhoz fognak küldetni.

A közönség köréből.

Nyilatkozat. A nagy-károlyi „Önsegélyző népbank“ folyó évi julius 19-diki illetéktelen gyülésében — személyemet s mindenkor hiven megőrzött becsületemet mélyen sértő határozat ellen — egyelőre nyilvánosan tiltakozom, s miután ezen jogtalan ülés határozatát a társulat kárára és tudta nélkül kinyomatni is merészelték, — addig is, mig a határozatot hozók ellenében a sajtópört meginditandom, kijelentem, hogy ezen nemtelen és aljas eljárás, a már általam sajtópörbe fogott 13 becstelenkedő egyén határtalan malicziája, kik ez által az esküdtszék félrevezethetésére számitanak, maguk részéről pedig mint mentelmi diplomát üdvözlik, mi azonban — mit kellő időben fényesen bebizonyitandok — nem kevesebb: a lávaló ujabb gyalázatos rágalmazásnál. —

Kelt Nagy-Károlyban, 1874. aug. 26-kán.

Novák Gusztáv.

A tatai hadgyakorlat.

Aug. 28.

A mai hadgyakorlat folytatása volt a tegnapinak s igy a csapotok elosztása is ugyanaz maradt, csak a terep volt más, s ennél fogva a lovasság fejlődési viszonyai is változtak.

A müvelet központja a támadó fél részéről Szt.-György volt; a tüzérség a Bánom pusztán volt elhelyezve. Az ellen Szőllős környékét foglalta el szétoszlott vonalban; tüzérsége a lakatári malomnál volt felállitva.

Ő felsége félkilencz órakor valamennyi tiszttel együtt indult a kastélyból. A szolgálattevő tiszt künn a két szemben álló osztály erejéről jelentését megtevén, kezdődött az előnyomulás.

A lovasság rohant az ellenre s midőn annak sorait megingatta, hol a felállitott huszárok és dzsidások az ellentől 200 lépésnyi távolban galoppban tértek át, ekkor az ellennek két ágyuütege megszólalt, a támadókat meglepte.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

II. FEJEZET.

(Folytatás.)

— Eddig van a leányok életrajza, és most azt hiszem, kedves Roth barátom, hogy az elmondottak által neked rendkivüli szivességet teljesitettem.

— Ugy van, és annyit meg kell vallanom, hogy legalább nem voltál oly unalmas, mint egyébkor szoktál lenni, — mondá Konstantin; majd igy folytatá: — az Anna kisasszonyról elmondottakban épen semmi ajánlatost nem találok; de magam előtt képzelem azon eleven leánykát göndör hajával, szakadozott ruháival, és nagy körmeivel, kit én ugyan soha sem fogok társaságom által untatni; Lisbethre vonatkozólag azonban nem tudom, ha . . .

— Bizonyos vagyok benne, hogy Lisbethbe fülig fogsz szerelmes lenni, — szólt közbe Thure — mert azzal egy fedél alatt lakni, és bele nem szeretni, lehetetlen.

— Valóban? ez annyit tesz, hogy te már bele szerettél!?

— Óh nem; én biztositottam magamat ellenében, — válaszolá Thure — és nem engedem, hogy szemeinek tüze szivemet felgyujtsa. Velem ép ugy tenne, mint Éliással, és fölkérne, hogy hideg vizgyógyszert használjak.

Konstantin nagyot kaczagott, és fölkiálta:

— Ne mondd hát! ez mégis nagyon sajátságos, mert én már előre képzelem, mennyire szerelmes fogok lenni. Hát Éliás követte a jó tanácsot?

— Nem egészen. Először csak 8 napra ment vadászni, hol meghütötte magát, majd ugyancsak beteg lett, de fölgyógyult és akkor utazni ment.

— Mit tett Lisbeth, midőn imádója beteg lett?

— Sirt, de nagyon örvendett, mikor elutazott.

— Hiszen azután nem sokára ő is elutazott.

— Igenis, elutazott, de nem örömest, és én azt gyanitom, hogy . . . . . De mi az? ki jöhet ide ily késő éjjel? Hiszen már majd éjfél van.

Thure kiment a szobából, hogy az éjjeli vendég kilétéről meggyőződhessék. A tornáczon a félig-meddig felöltözött szobaleányt találta, kinek kezében gyertya volt, és azzal bajlódott, hogy az ajtót kinyissa.

— Ki jöhet ide ily késő éjjel? — kérdé Thure, miközben segitett a zárt fölnyitni.

— Valószinüleg a tiszttartó ur lesz, ki ma este nem vacsorált idehaza, — mondá az ásitozó leány.

Az ajtó kinyilt, és csakugyan a tiszttartó volt ott, de nem magában, hanem két nővel, kik azonnal elkiálták magukat:

— Jó estét Thure! beh jó, hogy még fön vagy!

— Lisbeth és Anna! — kiáltá elbámultan a megszólitott.

— Igenis, mi vagyunk, kik három hónappal előbb visszajöttünk, mint vártatok, — kiáltá Anna, és oly jóizüen s hangosan kaczagott, hogy a tiszttartó és Thure sem tarthaták vissza magukat a nevetéstől. — Nem én vagyok az oka, hanem Lisbeth, mert ő már nem tudott tovább ott maradni, és irt a tiszttartónak, hogy hozzon vissza bennünket. Óh, milyen dicső, mily pompás, hogy ismét itthon vagyunk.

Anna tapsolt örömében, és Thuret karonfogván, minden akaratoskodása ellenére körültánczolta vele vagy kétszer a tornáczot.

— Hát még Johanna néni mennyire fog megérkezésünkön örülni, — mondá Lisbeth oly hangnyomattal, melyen mindnyáján, még a szobaleány is kaczagott.

— Az istenért, Luise, miféle lármát követsz el? hiszen az egész házat föllármázod?! — hangzott most egyszerre egy boszus hang a lépcsőről.

A két leány egymásra nézett, majd Lisbeth intett Thurének, ki aztán igy felelt a figyelmeztető kérdésre:

— Kedves néne, a két leány, Lisbeth és Anna jöttek haza, hogy a nagybácsit megörvendeztessék.

— Hát Lisbeth és Anna haza jöttek!? — kiáltá most Johanna oly hangnyomattal, mely érzelmét a lehető legkétesebb értelemben fejezé ki.

Anna nem tudá magát megtartóztatni, és válaszolá:

— Jó estét, kedves néni, talán csak nem haragszol, hogy haza jöttünk? Nekünk ott nagyon unalmas és rideg helyünk volt, de meg azt is gondoltuk, hogy ti is unhatjátok idehaza magatokat, és azért siettünk haza jönni.

Semmi felelet, semmi mozgás nem volt hallható, minden elcsendesedett.

Luise felvezette az ifju hölgyeket szobáikba, melyek épen a Johannáéi mellett az emeleten voltak. Johanna ajtaja előtt kellett elmenniök, és Lisbeth üdvözletére akart menni nénjöknek, de az ajtó már be volt zárva.

Thure kaczagva ment be Éliáshoz, ki elvégezvén nagynénjénél az esteli csevegést, már jóizüen aludt, és semmit sem tudott arról, hogy Lisbeth, az ő szive nyugalmának háborgatója megérkezett.

A lármára, melyet Thure elkövetett, Éliás fölébredt, és boszusan kérdezé, hogy mit akar? mi baja van, és miért tesz oly nagy lármát? De midőn látta, hogy Thure felelet helyett a divánra veté magát és még jobban kezd kaczagni, egész méreggel rá kiáltott:

— Megháborodtál-e, vagy mi lelt, hogy az emberre éjnek idején rárontasz és kaczagásoddal föllármázod? Talán bizony a sorsjátékon legalább is egy milliót nyertél, vagy mi az ördög jutott hozzád?

— Óh, sokkal roszabb, mint egy sorsjáték megnyerése, — mondá Thure folytonosan nevetve — csak képzeld, a lánykak nyakra-főre hazajöttek, és pedig épen most. Johanna néni magánkivül van haragjában. A tiszttartót valóban sajnálom, mert az ugyan örökre elvesztette az öreg kegyelmét. Most lesz még csak valami Ekholmban! valószinüleg az lesz a boldog, aki innen távol lehet, vagy kinek igazi halvére van. Hát te Éliás barátom mit mondasz arra, hogy Lisbeth haza jött, és őt ismét látni fogod?

— Azt, hogy az igen kellemes dolog, ámde még kellemesebb lenne, ha békével aludni hagynál.

Ezzel Éliás a fal fele fordult, miközben még utána mondá:

— Tehát az én kedves nagynéném haragszik? Szegény öregem! valamit kell kigondolnom, amivel még reggeli előtt kibékitsem, mert különben . . . .

— Ugy van, ugy! helyesen gondolád! mert különben bizonyosan heringet és krumplit kapunk reggelire, — szólt közbe Thure — hiszen a néni igen jól tudja, hogy Lisbeth nem szereti a böjtölést, és épen ezért fog bennünket arra kárhoztatni.

(Folyt. következik.)

A mozdulatok és eredmény hosszas leirására terünk nem levén, csak azt jegyezzük meg, hogy a csapatok ma különösen kitüntették magokat s ő felségének ismételt megelégedését érdemelték ki.

— **Kossuth Lajos-forrás.** Visk város közelében a „Saján-völgy"-ben levő két gyógyforrás egyikét Lajos napján dr. Szombathy József inditványára „Kossuth Lajos-forrás"-nak keresztelték el. Az ünnepélyre számosan rándultak ki, és a forrásnál az első beszédet Pogány Ödön mondta.

UJDONSÁGOK.

* **A tiszántuli ref. egyházkerület** őszi közgyülése f. é. októberhó 1-én és több napján fog megtartatni. Közérdekü tárgyai lesznek a debreczeni jogakadémia és gimnázium rendezésének kérdése, a gimnáziumban a magyar irodalmi tanszék betöltése. A közgyülést megelőző napon, szept. 30-kán, d. e. 9 órakor veszi kezdetét az egyházkerületi tanügyi bizottság tanácskozása és értekezlete.

* **A szeptemberhavi** városi közgyülést tegnap e hó 4-ikére tevők; a közgyülés pedig, 3-ikán, csütörtökön tartatik meg délelőtt 9 órakor.

* **Személyi hir.** Patay István h.-szoboszlói országgyülési képviselő ma haza érkezett városunkba. Utóbbi időben egésségi tekintetből fürdőn időzött.

* **A királyhoz** menendő küldöttség a holnap déli vonattal indul el, hogy a legmagasabb ur előtt a debreczeni gazdasági tanintézet megtartásáért esedezzék. Kövesse jó siker a küldöttek lépteit! Felemlitjük itt, hogy a küldöttségben Révész Bálint püspök is ott van, kinek neve tévedés folytán tegnapi számunkból kimaradt. Valószinüleg ő lesz a szónok, s ő nyujtja át a királynak a város kérvényét.

* **A mentelep** már egészen készen van. E csinos épület megérdemli a megtekintést. Ugy halljuk, hogy az állami lovak okt. 16-án fognak bele vitetni.

* **Ma vettük** a következő gyászjelentést: A munkácsi g. sz. k. székesegyházi káptalan saját- és a keserge rokonok nevében mélyen megszomorodott szivvel jelenti nagyméltóságu s főtisztelendő Pankovics István, munkácsi megyés püspök, ő. cs. s apostoli királyi felsége v. b. t. tanácsosa, a vaskorona-rend nagykeresztese, a szent István jeles rend középkeresztesének, szent Péter és Pál apostolokról nevezett tapolczai apátnak, élete 54-ik, püspöksége 8-ik évében, 1874. augusztus 29-én délutáni $3^1/_2$ órakor, a haldoklók szentségének ájtatos felvétele s a római pápa ő szentsége végső áldásának elnyerése — mellett, gyomor-vizkór következtében történt csendes kimultát. — A nagynevü főpásztor hült tetemei, — kiben az egyház kegyes kormányzót, az özvegyek és árvák könyörületes atyát vesztettek, — a helybeli székesegyház sirboltjába 1874. szeptember 2-kán reggeli 9 órakor, a vérnélküli szent miseáldozat bemutatásával fognak örök nyugalomra tétetni. — Béke hamvaira s örök emlékezet!

* **Szökevény szerelmesek.** A m. kir. belügyiminiszterium a városi hatósághoz küldött körözvényében két egymással megszökött szerelmes párt nyomoztat, és pedig 21 éves Media Gyulát és a 20 éves Schonert Máriát, kik a nyomozódásokból kitetszőleg Németországból Magyarhon felé vették utjokat.

* **A „Debreczen" t. szerkesztőségének.** Honfiui kötelességünknek tartjuk a feleletet — habár kissé késve — az osztrák hymnust éneklő városi dalárdára vonatkozólag, — mint e lap jelen rovatában emlitve volt, beküldeni. Azon állitás, hogy t. i. nevezett dalárda az osztrák hymnuszt énekelte: csak $^1/_4$ részben igaz; mivel a daláruknak $^3/_4$ része hiányzott a karból (ez elmaradt részt nem is tudom, hogy lehetne ily dologra egykönnyen kapacitálni) az ott jelen volt kevés müködöt is Szotyori Nagy Károly igazgató példás buzgalma vonta egybe. — Dicsértessék érette. — Megjegyezzük még, hogy aug. 2-kán Nagy K. ur nem is buzgólkodott, no mert akkor nem énekelhette az osztrák himnuszt. Ennyit felvilágositásul. Többdalár.

* **Hazai postaügyünket** szomoruan jellemzi azon körülmény, hogy itt a házában a lapokat alig tudják rendesen kapni az olvasók, mig külföldi fürdőben időző előfizetőink a legpontosabban kapják a lapot. Ideje volna már ez árkádiai állapoton segiteni.

* **Pályázati hirdetés.** Az $184^8/_9$-dik évi hadjáratban valamely testtagnak elvesztése miatt rokkanttá vált, vagy a kapott sebek folytán megbénult cs. kir. katonák és magyar honvédek javára (őrmestertől lefelé) néhai Haynau báró által tett alapitványból a hadastyánok nagyszombati házában élethossziglani ellátással létesitett alapitványi helyekre a magyar honvédeket illetőleg pályázat hirdettetik. Az emlitett alapitványi helyek elnyerése végett szerkesztett, a vagyontalanságot, valamint a munkaképtelenséget kitüntető okmányokkal felszerelt folyamodványok a közös hadsereg helybeli tartalékparancsnokságánál nyujtandók be.

* **A kosárkötés** s az ezzel rokon házi iparágak emelése czéljából az országos magyar iparegyesület által az ezen város területén levő ily kézmüipar felől szükségelt adatok felterjesztésére hivatott fel a hatóság.

* **Könyöradomány.** A Csikszékben eső Gyergyó-Szt.-Miklós, a tordamegyei Egerbegy községek tüz által, valamint Békésmegyében levő Doboz helység árviz által károsult lakosai részére a kapitányi hivatal a tizházgazdák által házankint könyöradományok gyüjtését eszközöltetvén, annak eredménye 81 ft. 64 kr. lett; mely összeg három egyenlő részben fog az illetők részére megküldetni.

* **A mérnöki hivatal** tudta nélkül sokan hordanak tölteléket az utczák alantabb fekvő helyeire. Pedig a rend kedvéért kivánatos volna, hogy annak hire nélkül ilyen ne történjék. Egyébként is tiltja azt a hatósági rendszabály.

* **Beküldetett.** Tisztelt szerkesztőség! A legnagyobb megütközés és sajnálattal olvastam a „Debreczen" f. évi 169. számában a szerkesztőségnek felőlem való azon nyilatkozatát, miszerint én multkor irt czikkemet, félvén a felelősségtől, visszavontam volna, s ezáltal ilyen meg amolyan ember vagyok. — Én nyilatkozatomban határozottan kijelentettem, hogy csak Csernire vonatkozó megjegyzéseimet kérem „ott elő nem fordultaknak tekinteni", de az egész czikket nem vontam vissza. — Nem érdemlem meg tehát a t. szerkesztőség rám tett megjegyzéseit. Hogy miért tettem ezt Csernivel, azt indokoltam, s ezuttal is kijelentem; azért tettem, mivel már előbb tökéletes erkölcsi elégtételt nyertem megtámadtatásomért; a humanitás, a becsületes férfiui jellem is azt kivánta tehát, hogy én is tegyek, a mit szabad tennem. — De czikkemet én nem vontam vissza. A felelősségtől nem rettenek meg, quod scripsi, scripsi. Nagy-Károly, 1874. aug. 31. Hemmert Márton, tanár és segédlelkész. (E nyilatkozat egészen más világitásba helyezi az illető egyént, s igy értelmezett tette nem hogy hibásnak, hanem inkább lovagiasnak tünik fel. Tanuság ebből: kerüljük a visszavonást minden értelemben!)

* **Mészáros Gyula** helybeli ref. segédlelkész a tenkei ref. egyház által rendes lelkészül megválasztatott. A derék ifju méltán érdemelte meg e tekintélyes egyházat.

* **Valami oktondi** abban kereste mulatságát, hogy az utczán lövöldözött pisztolyból. Oktalan kedvét a rendőrség által sem engedé csilapittatni, mig aztán szépen bevitetett.

* **Nagy vigalom** lehetett s mult éjjel vargautczán. Több korcsmában ott a rendes időn tul is nagy zaj és lárma volt, a miért természetesen a korcsmárosok fognak lakolni.

* **Hetivásárunk** ma még nagyobb mérvben volt terménynyel ellátva, mint tegnap; minthogy a tegnap hozottaknak nagy része is mára maradt, az ujonan ma szállitottakkal együtt jól megrakták piaczunkat; ennélfogva a tegnapi árak némely részben ismét csökkentek; ugyanis: tiszta sulyos buza 10.—10.60 kr, könnyebb 8.80—9.80 kr, kétszeres 7.20—8.60 ft, rozs 680.—7.20 kr, árpa 5.—5.40 kr, zab 3.40—50 kr, tengeri 8.80—9.20 kr, köles 9—10 ft, vad repcze 3.50—60 kr, zsák kolompér 1.80—2.20 kr.

* **Egy rendőrt** vertek meg a közelebbi éjen az utczán. Iszonyu fütykössel állt szemben az Alvinczipuskaforma eszköz. A rendőr veretett le a csatatéren, szeme kivált ugy megsérült, hogy bajosan fog vele többé nézni.

* **Reszvéttel vettük** a távirati hirt, hogy városunk szülötte, Szana Tamás a „Figyelő" szerkesztője a fővárosban tifuszbetegségben fekszik. Óhajtjuk, hogy mielőbb helyreálljon egéssége!

* **A „Földmivelési érdekeink"** 44. a száma következő gazdag tartalommal jelent meg: Az 1874—75-ik tél. I. Tormay. A vetőmag fontosságáról. Dr. Ekkert József. Egy szállitmány mürzthali tehén története. J. A. A magkereskedésekről. Kvassay Jenő. — Justus Liebig emlékezete. Folytatás. A budapesti nemzetközi borvásár ügyében. Mattyók Bencze. Gazdasági tanügy. Lótenyésztési ügyek: Lótenyésztési szemle. Bel- és külföld. Termés-eredmény Magyarhonban. — A győri gazdasági kiállitás. — A gazdasági muzeum. — Az apatini kender-kiállitáson. — Első magyar mezőgazdasági tüzbiztositó társulat. Vidéki tudósitások. Aratási eredmények. Szakirodalom. Levelek a szerkesztőhöz. XXVI. Farkas J. Nyilt levél Thaly Zsigmond urhoz. Üzleti hirek. Pesti János-fővételi vásár. Szerkesztői üzenetek. Nyomatási hiba kiigazitás. Hirdetések. Előfizetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt. Az előfizetési pénzek Légrády testvéreknek (Budapest, nádor-utcza V. sz.) küldendők.

Hazai hirek.

(*) Uttisztitó eke. Budapesten jelenleg egy angol időzik a végett, hogy uj találmányát, „hó ekéjét" bemutassa. A föltaláló állitása szerint ez ekével az utczákat igen könnyen és czélszerüen lehet a hótól tisztán tartani.

(*) Egy szegény budapesti háziló R. S., ki munkatehetetlen nyomorék volt, oly inséges állapotra jutott, hogy családját, mely nejéből és két gyermekből állott, élelmezni nem tudta. A különben is nyomorult családfőre ez állapot oly leverőleg hatott, hogy nyakát elvágta, minek folytán nehány percz alatt elhalt.

(*) Kolozsvárt a „Hilaria dalkör" zászlófelavatási ünnepélye tegnap tartatott meg. A zászlóanya Biasini Domokosné volt s 200 teritékü diszebédet adott. Délután előadás szép sikerrel. A közönség száma öt ezerre tehető. Este népünnep tüzjátékkal, és bál.

(*) Az országos képzőmüvészeti társulat czéljainak előmozditására Rudolf koronaörökös mint védnök 1500 frtot adományozott. Grf. Zichy Edm. és Zsivora Antal ezer-ezer fttal alapitók lettek; Csernátonyi L. pedig építési költséghez 100 frttal jarult.

(*) Nagy-Károlyból értesitenek, hogy a szép Kovács Bellát mult hó 25-én vezette oltárhoz Beszterczei Bertalan ifju földbirtokos.

(*) A nagy-kikindai takarékpénztár kiraboltatásáról elterjedt hir a „Temesi lapok" által koholmánynak nyilvánittatik.

(*) Arácsfaluban — Balaton-Füred szomszédságában — mult hó 22-én tüzvész támadt. Megégett tizenegy ház és melléképületei. Egy 66 éves földmives áldozatul esett. Az egész falut fenyegető veszély, a Balaton-Füredről segitségre sietett ifj. Ecsy J. és Hary Ágost fürdőbiztos erélyes és önfeláldozó fáradtságuk által hárittatott el. A tüzvész megszünte után H. A. azonnal aláirási ivet nyitott 80 ftot gyüjtött, mit a károsultak közt rögtön ki is osztott.

(*) Az eperjesi ügyvédjelöltek s joggyakornokok körében egylet alakult. Elnök lett Meskó L., alelnök Tardi J., első titkár Mandics E., pénztárnok Goldberger J.

(*) Budapesten Hajek János tejárus (35 éves) felakasztá magát.

(*) A dunántuli ref. püspök Papp Gábor ünnepélyes beigtatása szeptember 25-kén tartatik meg Pápán.

(*) M.-Berényben a villám a ref. templomot felgyujtá s azt elhamvasztá. A belsejét megmentették.

(*) Kedélyes sikkasztó. F . . . . . több éven át volt alkalmazva egy budapesti nagykereskedésben, háziszolgai minőségben. Csütörtökön $^1/_2$9 órakor reggel az üzlet főnöke egy 2313 forinttal terhelt levelet adott át neki, a postára feladás végett. A szolga elment, de mindhiába várták vissza a vevénynyel. Hüsége a ház iránt oly rendithetlen, becsületessége annyira ismert volt főnöke előtt, hogy ez csak az nap este gondolt arra, hátha mégis F . . . . . szellőztetni találta a pénzes levelet. Épen a rendőrséghez akart már menni, midőn egy más üzlet szolgája jött hozzá azzal a hirrel, hogy F . . . . . egy váczi uti bormérésben iszik, s már telitett állapotban van. A főnök s két segéde azonnal a jelzett korcsmába siettek, és F . . . . .-et csakugyan ott találták holtrészegen. Zsebében még ott volt a pénzes levél, ami csoda, mert több szemtanu állitása szerint, F . . . . . a levelet többeknek megmutatta s a korcsmában nagyon vegyes társaság dorbézolt. A korcsmáros, miután a főnök bebizonyitá, hogy a pénzes levél az övé, késszéggel átszolgáltatta neki a levelet. F . . . . . azt hiszi, — hogy az egész „kirugás" csak álom volt. — Gazdája megbocsátott neki.

(*) A zárdában katona. Nagyváradon a kapuczinus-utczai zárdába csötörtökön este felé egy katona lopódzott be valószinüleg gyümölcslopás végett. Egy fráter azonban észrevette a tolvajt s utját állotta, erre a katona kihuzott kardjával megütlegelte a fráter s odább akart állani. E szándékában azonban két rendőr meggátolta. A garázdálkodó a várba szállittatott, hol majd kimérik számára az igazságot.

A „Debreczen"

eredeti

MAGANTAVIRATA.

— Budapest, szept. 1. Széltire beszélik, hogy a jövő évi államköltségvetésben nagy mérvü megtakaritások eszközöltetnek.

Ma a panszlávok számosan érkeztek a holnapi gyülésre, de előre is ugy látszik, hogy leveretésök bizonyos leend.

— **Bécsi értéktőzsde.** (Távirati tudósitás, szept. 1.) Ezüst **104** ft, cs. kir. arany **5** ft **27** kr, Napoleonarany **8** ft **82** kr.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

A „magyar kölcsönös biztositó-bank,"

melynek legfőbb törekvése a nagy biztositó közönségnek alkalmat nyujtani arra, hogy a kölcsönösség nagy horderejü eszméje alapján társulva, önmagánál s pedig ugy biztosithasson, hogy a biztositási üzletből nyerendő tiszta haszon magok a biztositók s nem idegen vállalkozók között osztassék ki. — ujabban a XIV. és XV. táblázatok szerint biztositó feleket még azon, egy társulat által sem nyujtott előnyben is részesiti, hogy a befizetett dijösszegtől évenkint utólagosan 5%-tólit fizet a biztositónak, s igy a biztositó minden áldozat nélkül gondoskodhatik övéiről, a mennyiben mig él, az általa befizetett biztositási-dij oly tőke, mely neki 5%-tólit jövedelmez, halála esetére pedig a biztositott tőkére nyit jogot. E nagy fontosságu reformra tisztelettel fölhivja a t. cz. közönség figyelmét.

A „magyar kölcsönös biztositó-bank"
debreczeni vezérügynöksége.

489 1—3

Tiszavidéki vaspálya társaság.

Hirdetmény.

Alólirt igazgatóság tisztelettel jelenti, — miszerint

a gabona, hüvelyes s olajvetemények, maláta, liszt és egyéb őrleményeknek egyrészt a tiszavidéki vasut, másrészt pedig a **szász kir. állam- és lipcse-drezdai vasutak** állomásai között,

Czegléden- Brünn- Bodenbachon át való közvetlen szállitásara, ha egy szállitólevéllel legalább is 100 vámmázsányi mennyiség adatik fel; továbbá bármely sulyu **üresen visszajövő, használt gabna- s lisztzsákoknak** továbbitására nézve, folyó évi augusztus 1 jén

uj dijszabás

lépett hatályba, mely alólirt igazgatóságnál (Mária Valériautcza 1. szám, 3. emelet), valamint állomásfőnökeinél kapható.

Budapest, 1874. évi augusztusban.

Az üzletigazgatóság.

467 3—3

DÁNÉ ISTVÁN

norinbergi és diszáru kereskedésébe művelt, jó erkölcsü 14 éves ifju tanulóul felvétetik.

474 3—3

A „MAGYAR KÖLCSÖNÖS BIZTOSITÓ-BANK,"

foganatositani akarván alapszabálya 26. §-a utasitását, mely szerint a befolyt biztositási dijak illető része, azon vidéken s **azon feleknek nyitandó hitel által helyezendő el, a honnan s a kiktől az befolyt**, értesiti mind azon nála biztositva levő feleket, kiknek

rövid lejáratu hitelre van szükségük,

hogy az intézet debreczeni vezérügynöksége az alapszabályok 26. §-a értelmébeni rövid lejáratu kölcsönzések eszközlésére utasitva lett. E tárgybani felvilágositásokkal a nevezett vezérügynökség szolgáland.

Budapest, 1874. szept. 1.

„Magyar kölcsönös biztositó-bank"
igazgatósága.

490 1—3

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. erdőhivatal részéről, közhirré tétetik, hogy folyó évi szeptember 15-kén d. e. 10 órakor hivatali helyiségében az ez idei makkoltatás szóbeli árveréssel összekötött titkos ajánlatok utján fog kiadatni és pedig:

						ft.
Bozintán	tölgymakk	400	holdon	kikiáltási	ár	300
Fehérszék	„	1200	„	„		100
Gyökeresen	vegyes	600	„	„		225
Kisnyires	„	32	„	„		55
Varuja	„	38	„	„		24
Nagybuny	„	38	„	„		50
Pirosá	tölgy	31	„	„		27
Isskut	bükk	600	„	„		50
Bajfalu Tye	tölgy	60	„	„		10
Magosa	bükk	450	„	„		20
Győrkefalu	tölgy	200	„	„		20
Sándorfalu	„	349	„	„		20
Dombrovicza	„	600	„	„		110
Berincze	„	60	„	„		60
Izvora	bükk	2000	„	„		100
Magyarkékes	tölgy	20	„	„		5

Tartoznak árverezők titkos ajánlataikat 10 százalék bánompénzzel felszerelni, szóbeli versenyezésük előtt ugyanannyit készpénzben lefizetni.

Az árverelési feltételek az erdő hivatalnál beláthatók.

Nagybányán, 1874. aug. hó 27.

M. k. erdőhivatal.

488 2—3

P. Mayer Farkas

első érmelléki nagy borkereskedésében

(Debreczenben, piaczutcza Nánási-ház)

az érmelléki jó minőségü hegyi asztali borok iteze palaczkja 16, 18, 20, 24 kr, akónkénti ára 10, 11, 12, 14, 16 frt, tiz akón felüli vásárlásnál mindenik fajból akónként 1 frt engedtetik, a finomabb bel- és külföldi veres és fehér, palaczkos és hordós borfajok árai az üzletben ingyen kapható árjegyzékben megtekinthetők.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

462 5—5

Tiszavidéki vaspálya társaság.

Hirdetmény.

Alólirt igazgatóság közhirré teszi, miszerint gabona, mindennemü hüvelyes vetemény, liszt, olajpogácsa, olajveteményeknek és malátának egyrészt a tiszavidéki vasut, másrészt pedig

I.

német-alföldi államvasutak,

Almelo, Amsterdam, Assen, Breda, Deventer, Dortrecht, Eindhoven, Groningen, Harlingen, Heerenveen, Herzogenbusch, Leemoarden, Meppel, Roermond, Rotterdam, Steenwyk, Utrecht, Winschoten, Zatt Bommel, Zütpfen és Zwolle nevü állomásai között Czegléd-Bodenbach-Lipcsén át, valamint

II.

a rajnai vasut-társaság

Aachen (helyi- és átmenetileg), Andernach, Bonn, Cleve, Coblenz, Crefeld, Düren, Herbesthal, Köln, Neuss, Neuwied (bal parton), Neuwied (jobb parton), Merdingen és Venló, végre a hesseni Lajosvasut Bingen nevü állomása között.

Czegléd-Brünn-Prágán (Bubnán) át való közvetlen szállitására nézve, az érdekelt igazgatóságokkal egyetértve uj dijszabásokat állapitott meg.

Mindkét külön dijszabás 1874. évi aug. 15-ke óta van hatályban és alólirt igazgatóságnál (Mária-Valériautcza 1 ső szám III. emelet) valamint állomásfőnökeinél kapható.

Budapest, 1874. évi augusztusban.

Az üzletigazgatóság.

482 2—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.